

Sygn. akt I C 3200/21

Uzasadnienie wyroku z dnia 13 września 2022 r.

W pozwie z dnia 30 października 2019 r. powód Krajowe Centrum (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, żądał zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego (...) Company z siedzibą w (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Oddziału w Polsce z siedzibą w W. kwoty 400,00 EUR wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 lutego 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Company z siedzibą w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Oddział w Polsce z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, żądał oddalenia powództwa oraz zasądzenia od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Za podstawę wyroku Sąd Rejonowy przyjął następujące ustalenia i wnioski:

Na podstawie art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U.UE.L.2004.46.1) w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia, chyba że:

- i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub
 - ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub
- (...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Według art. 5 ust. 3 tego rozporządzenia obsługujący przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7, jeżeli może dowieść, że odwołanie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

W myśl art. 5 ust. 4 tego rozporządzenia ciężar dowodu tego czy i kiedy pasażerowie zostali poinformowani o odwołaniu lotu spoczywa na obsługującym przewoźniku lotniczym.

Na podstawie art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia jeżeli obsługujący przewoźnik lotniczy ma uzasadnione powody, by przewidywać, że lot będzie opóźniony w stosunku do planowego startu:

- a) o dwie lub więcej godzin w przypadku lotów do 1.500 kilometrów; lub
 - b) o trzy lub więcej godzin w przypadku wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości pomiędzy 1.500 a 3.500 kilometrów; lub
 - c) o cztery lub więcej godzin w przypadku wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b),
- pasażerowie otrzymują od obsługującego przewoźnika lotniczego:
- i) pomoc określoną w art. 9 ust. 1 lit. a) i art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia; oraz

ii) gdy oczekiwany w sposób uzasadniony czas odlotu nastąpi co najmniej dzień po terminie poprzednio zapowiedzianego odlotu, pomoc określoną w art. 9 ust. 1 lit. b) i c) tego rozporządzenia; oraz

(...) gdy opóźnienie wynosi co najmniej pięć godzin, pomoc określoną w art. 8 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia.

Na podstawie art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia w przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości:

a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów;

b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów;

c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b).

Przy określaniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

Według art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia jeżeli pasażerom zaoferowano, zgodnie z art. 8, zmianę planu podróży do ich miejsca docelowego na alternatywny lot, którego czas przylotu nie przekracza planowego czasu przylotu pierwotnie zarezerwowanego lotu:

a) o dwie godziny w przypadku wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów; lub

b) o trzy godziny w przypadku wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów; lub

c) o cztery godziny w przypadku wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b),

obsługujący przewoźnik lotniczy może pomniejszyć odszkodowanie przewidziane w ust. 1 o 50 %.

W myśl art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia odszkodowanie określone w ust. 1 jest wypłacane w gotówce, elektronicznym przelewem bankowym, przekazem bankowymi lub czekami bankowymi albo, za pisemną zgodą pasażera, w bonach podróży i/lub w formie innych usług.

Według art. 7 ust. 4 tego rozporządzenia odległości podane w ust. 1 i 2 mierzone są metodą trasy po ortodromie.

Na podstawie art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia w przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie mają prawo wyboru pomiędzy:

a) – zwrotem w terminie siedmiu dni, za pomocą środków przewidzianych w art. 7 ust. 3, pełnego kosztu biletu po cenie za jaką został kupiony, za część lub części nie odbytej podróży oraz za część lub części już odbyte, jeżeli lot nie służy już dłużej jakimkolwiek celowi związanemu z pierwotnym planem podróży pasażera, wraz z, gdy jest to odpowiednie,

– lotem powrotnym do pierwszego miejsca odlotu, w najwcześniejszym możliwym terminie;

b) zmianą planu podróży, na porównywalnych warunkach, do ich miejsca docelowego, w najwcześniejszym możliwym terminie; lub

c) zmianą planu podróży, na porównywalnych warunkach, do ich miejsca docelowego, w późniejszym terminie dogodnym dla pasażera, w zależności od dostępności wolnych miejsc.

Według art. 8 ust. 2 tego rozporządzenia ustęp 1 lit. a) ma również zastosowanie do pasażerów, których lot stanowi część imprezy turystycznej, z wyjątkiem prawa do zwrotu należności, gdy to prawo wynika z dyrektywy 90/314/EWG.

W myśl art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia jeżeli w przypadku gdy miasto lub region jest obsługiwane przez kilka lotnisk, obsługujący przewoźnik lotniczy oferuje pasażerowi lot na inne lotnisko niż to, do którego została zrobiona rezerwacja, obsługujący przewoźnik lotniczy ponosi koszt transportu pasażera z tego innego lotniska na lotnisko, do którego została zrobiona rezerwacja lub na inne pobliskie miejsce uzgodnione z pasażerem.

Na podstawie art. 9 ust. 1 tego rozporządzenia w przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie otrzymują bezpłatnie:

- a) posiłki oraz napoje w ilościach adekwatnych do czasu oczekiwania;
- b) zakwaterowanie w hotelu w przypadku:
 - gdy występuje konieczność pobytu przez jedną albo więcej nocy, lub
 - gdy zachodzi konieczność pobytu dłuższego niż planowany przez pasażera;
- c) transport pomiędzy lotniskiem a miejscem zakwaterowania (hotelem lub innym).

Według art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia ponadto, pasażerom bezpłatnie przysługują dwie rozmowy telefoniczne, dwa dalekopisy, dwie przesyłki faksowe lub e-mailowe.

W myśl art. 9 ust. 3 tego rozporządzenia stosując niniejszy artykuł, obsługujący przewoźnik lotniczy powinien zwracać szczególną uwagę na potrzeby osób o ograniczonej możliwości poruszania się i wszelkich osób im towarzyszących, jak również na potrzeby dzieci podróżujących bez dorosłych opiekunów.

Według poglądu przyjętego za podstawę wyroku Trybunału Sprawiedliwości wydanego w dniu 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C-432/07, C. S., G. S., A. S. przeciwko (...) (C-402/07) oraz S. B., C. L. przeciwko A. France SA (C-432/07), (...) (...) - (...) - (...), (...) LEX nr 529804, który to pogląd w sprawie niniejszej Sąd Rejonowy podziela, artykuły 5, 6 i 7 rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Niemniej takie opóźnienie nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego.

W okolicznościach sprawy niniejszej nie zasługiwało na uwzględnienie powództwo obejmujące żądanie zasądzenia na rzecz powoda Krajowego Centrum (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. od pozwanego (...) Company z siedzibą w (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Oddziału w Polsce siedzibą w W. kwoty 400,00 EUR wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 lutego 2018 r. do dnia zapłaty.

Poza sporem pozostawała okoliczność, że I. R., który przelał przedmiotową wierzytelność na rzecz powoda, był pasażerem odwołanego lotu. Sporny lot miał być wykonany w dniu 10 października 2017 r. z L. do P. przez przewoźnika lotniczego (...) Company z siedzibą w D..

Jeśli I. R. należało traktować jak pasażera odwołanego lotu, mógł on żądać od przewoźnika lotniczego odszkodowania przewidzianego w art. 7 rozporządzenia nr 261/2004, a skoro lot z L. do P. kwalifikował się jako lot wewnątrzspółnotowy dłuższy niż 1.500 kilometrów, to należne pasażerowi odszkodowanie według art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 261/2004 wynosić powinno 400 EUR.

Niemniej w sprawie niniejszej przewoźnik lotniczy (...) Company z siedzibą w D. podniósł skuteczny zarzut przedawnienia roszczenia objętego żądaniem pozwu, który to zarzut stanowił przeszkodę do uwzględnienia powództwa w sprawie niniejszej.

Kwestia przedawnienia roszczenia o zapłatę odszkodowania przewidzianego w art. 7 rozporządzenia nr 261/2004 pozostaje poza zakresem regulacji rozporządzenia nr 261/2004 (por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości wydany w dniu 22 listopada 2012 r. w sprawie C-139/11, J. M. przeciwko K. N., (...) LEX nr 1227115), stąd podstawę ustaleń w tym zakresie stanowią przepisy prawa krajowego.

Na podstawie art. 778 Kodeksu cywilnego roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany - od dnia, kiedy miał być wykonany.

W sprawie niniejszej odwołany lot miał zostać wykonany w dniu 10 października 2017 r., natomiast powództwo zostało wniesione dopiero w dniu 30 października 2019 r., a zatem po upływie okresu przedawnienia.

Postanowienie zawarte w OWU, według którego tekst umowy przewozu oraz OWU podlegać ma interpretacji zgodnie z przepisami prawa irlandzkiego, nie stanowił wystarczającej podstawy do przyjęcia, aby wolą stron miało być objęcie prawem irlandzkim także instytucji przedawnienia roszczenia.

Podstawę orzeczenia o kosztach procesu stanowiły art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 Kodeksu postępowania cywilnego, według których przegrywający sprawę powinien zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w tym wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym.

Wobec tego na rzecz pozwanego od powoda należało zasądzić kwotę 917,00 zł celowych kosztów obrony obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 900,00 zł ustalonej na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) oraz uiszczoną opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Z tych względów Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji.

Sędzia Robert Belczącki

Zarządzenie:(...) adw. M. J. (...) adw. A. K.-L..

Sędzia Robert Belczącki